Österreich (Admont ?), 2. Hälfte 12. Jh.

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26831
Copyright: Admont, Benediktinerstift

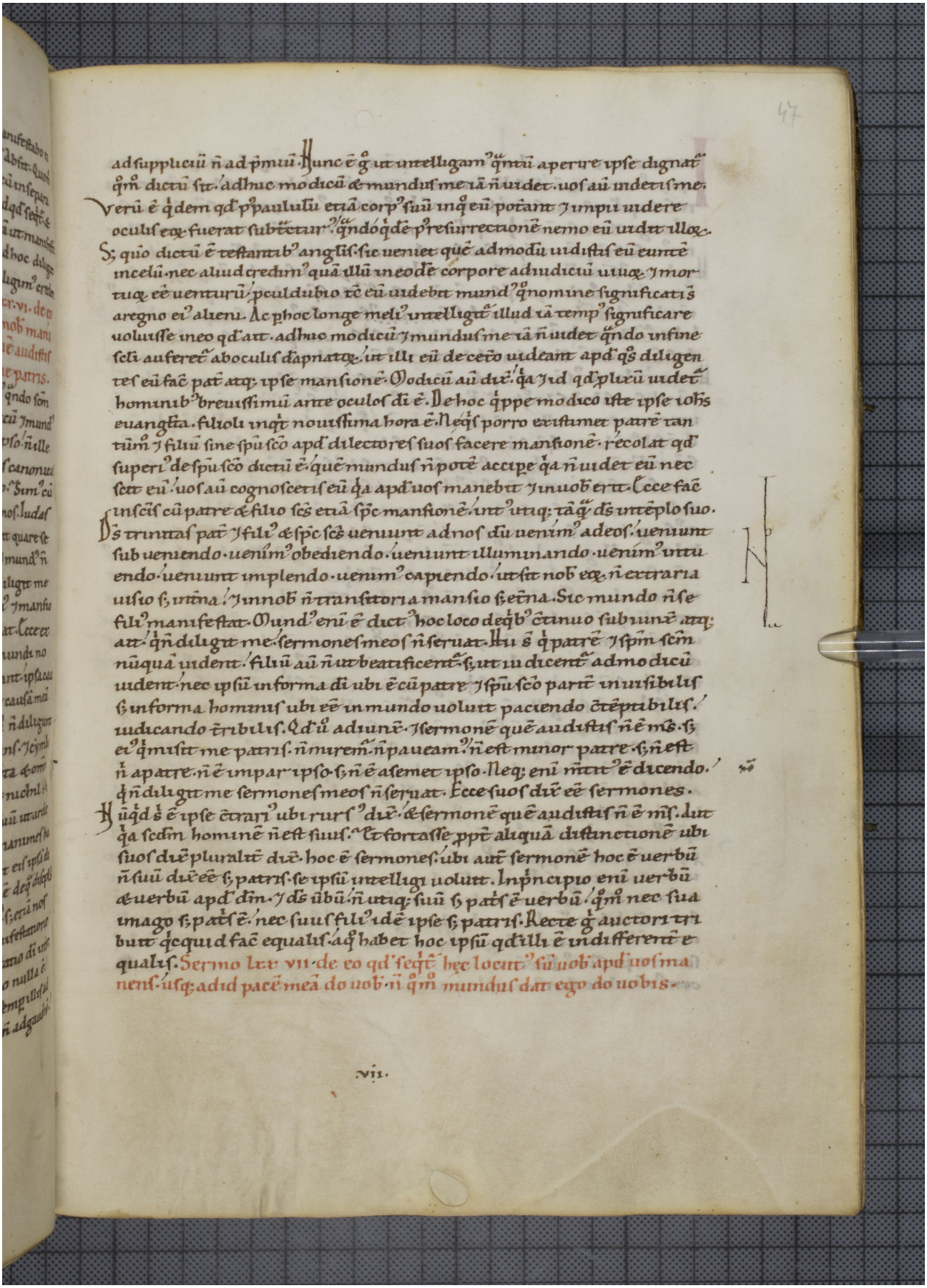

ad supplicū ñ ad p̄muū. Hunc ē g̃ ut intelligam⁹ q̄m̄ aperire ipse dignat⁹ q̄m̄ dictū sit. adhuc modicū & mundus me iã ñ uidet. uos aũ uidetis me. Verū ē q̄dem qd̄ p̄ paululū etiã corp⁹ suū unq̃ eū potant ꝙ impii uidere oculis eq̃ fuerat subtract⁹. q̄ndóq̃ dē p̄ resurrectionē nemo eū uidit ullo tẽp. S; quo dictū ē testamur⁹ anglis. sic uenie⁹ quē admodū uidistis eū euntē in celū. nec aliud credim⁹ quã ullū in eo dē corpore adiudicū uiuos ꝙ mortuos ee uenturū. p culdubio tẽ eū uidebit mund⁹ q̃ nomine significat⁹ s aregno eⁱ alienu. Ac p hoc longe melⁱ intelligũ illud iã temp⁹ significare uoluisse in eo qd̄ ait. adhuc modicū ꝙ mundus me iã ñ uidet q̃ndo in fine seli auferet⁹ ab oculis d̄apnatoq̃. ut illi eū de cetō uideant apd̄ q̄s diligent⁹ eū fac̃ pat̃ atq; ipse mansionē. Quodicū aũ dic⁹. q̃a ꝙd qd̄ plurū uidet⁹ hominib⁹ breuissimū ante oculos di ē. De hoc q̃ppe modico iste ipse ih̄s euangelia. filioli inq̃t nouissima hora ē. Neq̃s porro existimet patrē tantũm ꝙ filiū sine spũ sc̃o apd̄ dilectores suos facere mansionē. recolat qd̄ superi⁹ de spũ sc̃o dictū ē. quē mundus ñ potē accipe q̃a ñ uidet eū nec scit eū. uos aũ cognoscetis eū q̃a apd̄ uos manebit ꝙ in uob⁹ erit. Ecce fac̃ insc̃is cũ patre & filio sc̃s etiã spc̃ mansionē. ut⁹ utriq; tã q̄ ds intẽplo suo. Ds trinitas pat̃ ꝙ fili⁹ & spc̃ sc̃s uenium⁹ ad nos diu uenim⁹ adeos. uenium⁹ sub ueniendo. uenim⁹ obediendo. uenium⁹ illuminando. uenim⁹ inhabitando. uenium⁹ implendo. uenim⁹ capiendo. ut sit nob⁹ eq̃ ñ extraria uisio s; intima. ꝙ in nob⁹ ñ transitoria mansio s; eterna. Sic mundo ñ se fili⁹ manifestat. Vnd⁹ enī ē dict⁹ hoc loco deq̃b⁹ c̃tinuo subiunẽ atq; ait. q̃ndiligit me. sermones meos ñ seruat. Illu s̄ q̄ patrē ꝙ spm̃ sc̃m nūquā uident. filiū aũ ñ ut beatificentū s; ut iu dicentē admodicū uident. nec ipsū in forma di ubi ē cũ patre ꝙ spũ sc̃o parē in uisibilis s; in forma hominis ubi ee in mundo uolut⁹ patiendo c̃tepabilis. iudicando c̃tribulis. Qd̄ ũ adiunẽ. Ꝙ sermonē quē audistis ñ ē mi. s; ei⁹ q̄ misit me patris. ñ mirem⁹. ñ paueam⁹. ñ est minor patre. s; ñ est ñ a patre. ñ ē impar ipso. s; ñ ē a semet ipso. Neq; enī mir⁹ ē dicendo. q̃ ñ diligit me sermones meos ñ seruat. Ecce suos diu ee sermones. Hũ q̄d s ē ipse c̃trari⁹ ubi rursꝰ dic̃. & sermonē quē audistis ñ ē mi. sed q̃a scdm hominē ñ est suus. Et forsitan ppt aliquã distinctionē ubi suos diē pluraliter dic̃. hoc ē sermones. ubi aut sermonē hoc ē uerbū ñ suū diē ee s; patris. se ipsū intelligi uolut⁹. In p̄ncipio enī uerbū & uerbū apd̄ dm̄. ꝙ ds ũbū. ñ utriq; suū s; patris ē uerbū. q̃m nec sua imago s; patris ē. nec suus fili⁹ idē ipse s; patris. Recte g̃ auctori tribut⁹ q̄ equid fac̃ equalis. aq̃ habet hoc ipsū qd̄ illi ē indifferenter equalis. Sermo lxx vii. de eo qd̄ scr̃t hęc locut⁹ sũ uob⁹ apd̄ uos manens. usq; adid pacē meā do uob. ñ q̃m⁹ mundus dat ego do uobis.

xii.